

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd — RP 237/2016 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av förskottsbetalningen och vissa andra beskattningsförfaranden

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av förskottsbetalningen och vissa andra beskattningsförfaranden (RP 237/2016 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Finansutskottet (FiUB 34/2016 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 38 §, mellanrubriken före 40 § samt 40—48 §,
av dem 40 § sådan den lyder i lagarna 345/2002 och 1252/2009, 41 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2010, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1252/2009, 44 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 858/2001 och 1079/2005 samt 48 § sådan den lyder i lag 520/2010,
ändras 2 § 2 mom. samt 34, 34 a, 35, 36, 39 och 50 §, 57 § 1 mom., 57 a §, 76 § 4 mom. och 77 §,
av dem 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1122/1996, 565/2004 och 1079/2005, 34 a §, 57 § 1 mom. och 57 a § sådana de lyder i lag 1079/2005, 39 § och 76 § 4 mom. sådana de lyder i lag 520/2010 och 77 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1079/2005, 1252/2009, 520/2010 och 772/2016, samt
fogas till lagen nya 7 a och 77 a § som följer:

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt tillämpas också på nedsatt dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt på den ränta på återbäring som avses i 32 § i lagen om skatteuppbörd.

7 a §

Inlämnande av skattedeklaration för samfund och samfällda förmåner

Samfund och samfällda förmåner ska lämna in sin skattedeklaration elektroniskt (*elektronisk skattedeklaration*).

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att skattedeklarationen lämnas in i pappersform.

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen för skatteåret

Förskottsinnehållning som deklarerats i en årsanmälan, förskott som påförts samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, ska räknas den skattskyldige till godo vid beskattningen för skatteåret. Förskott som har överförts till en annan stat ska dock inte räknas till godo vid beskattningen.

Om den skattskyldige vid beskattningen för ett skatteår påförs skatt endast för ett visst inkomstslag av den anledningen att den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, räknas av förskottet till godo endast det vid beskattningen behövliga beloppet. Återstoden av förskottet räknas till godo vid den följande beskattningen.

Om verkställd förskottsinnehållning inte har deklarerats i en årsdeklaration eller om innehållningen har deklarerats felaktigt, kan den dock räknas den skattskyldige till godo på basis av en tillförlitlig utredning.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel så som avses i 56 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att förskottsinnehållningen blivit obetald. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

35 §

Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner

Förskottsinnehållning räknas det skatteårs skatter till godo under vilket den har verkställts.

36 §

Förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo

Förskottsinnehållning som har innehållits hos en sammanslutning räknas vid beskattningen av bolagsmännen till godo i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst. Den hos sammanslutningen verkställda förskottsinnehållningen räknas en delägare till godo vid beskattningen för det skatteår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.

39 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur förskott räknas till godo vid beskattningen.

50 §

Skatteåterbäring och kvarskatt

De belopp som ska räknas till godo vid beskattningen och som inte under skatteåret behövs till betalning av den skattskyldiges skatter, ska i första hand räknas till godo genom sänkning av de förskott som räknats till godo under skatteåret, i ordning från det senaste till det äldsta enligt förfallodagarna och därefter genom återbetalning av andra belopp som räknats till godo. Något separat beslut fattas inte om sänkning av förskott.

De betalda beloppen av de nedsatta förskott som avses i 1 mom. och andra tillgodoräknade belopp som ska återbetalas, betalas tillbaka som skatteåterbäring jämte ränta. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om hur ränta på skatteåterbäring ska beräknas. Skatteåterbäring som överförs till en annan stat återbetalas dock inte.

Om de belopp som ska räknas till godo vid beskattningen inte räcker till betalning av skatterna, ska den skattskyldige åläggas att betala kvarskatt jämte ränta. Bestämmelser om hur räntan på kvarskatt ska beräknas finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Kvarskatt påförs inte om beloppet är mindre än tio euro. Kvarskatt ska betalas också i det fall att ändring söks i beskattningen.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

57 §

Särskilda bestämmelser om rättelse av beskattningen

Om den skattskyldige har underlåtit att lämna in skattedeklaration eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annars försummat sin deklarationskyldighet, ska den skattskyldige när beskattningen rättas påföras även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

57 a §

Överföring av inkomst som läggs till på grund av rättelse av beskattningen

Om det sammanlagda beloppet av inkomster som läggs till i samband med rättelse av beskattningen är mindre än 4 000 euro, kan tillägget göras till inkomsten för det skatteår för vilket beskattningen inte har slutförts. Dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta påförs inte på grund av den inkomst som lagts till.

76 §

Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande

Om någon till följd av beslut på en ändringsansökan ska förklaras skattskyldig eller om skatten ska höjas, ändrar Skatteförvaltningen beskattningen och uppbär den obetalda skatten med räntepåföljder. Om beloppet av den skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen är mindre än tio euro ska skatten inte påföras.

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

Bestämmelser om beräkning av räntan på sådan skatt som ska betalas till följd av en ändring i beskattningen finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Bestämmelser om beräkning av räntan på återbäring av skatt och skatteförhöjning till följd av en ändring i beskattningen finns i lagen om skatteuppbörd.

77 a §

Tillgodoräkning av sådan nedsättning av skatt som följer av ändring i beskattningen

En sådan sänkning av skatten för ett skatteår som följer av en ändring i beskattningen ska i första hand räknas till godo genom sänkning av de skatterater som påförts för betalning av skatteårets skatt, i ordning från den senaste till den äldsta enligt förfallodagarna, och därefter genom

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

återbäring av andra belopp som räknats till godo vid beskattningen för skatteåret. Något separat beslut fattas inte om sänkning av förskott.

Överbetalda belopp av sänkta rater som avses i 1 mom. och andra tillgodoräknade belopp återbärs jämte ränta. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäringsränta. Återbäring som överförs till en annan stat återbärs inte till den skattskyldige och på belopp som överförs betalas ingen ränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången i fråga om samfund och samfällda förmåner vid beskattningen för 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 7 a § tillämpas på skattedeclarationer som lämnas in efter lagens ikraftträdande.

Komplettering av förskott som samfund och samfällda förmåner har betalat för skatteåret 2017 och därpå följande skatteår samt som övriga skattskyldiga har betalat för skatteåret 2018 och därpå följande skatteår, behandlas vid beskattningen som förskott som förfallit till betalning och betalats den dag då förskottskomplettering betalades. Nedsatt dröjsmålsränta tas dock inte ut på förskottskompletteringar som avses ovan.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1081/2005,
ändras 2 § 1 mom., 3 § 3 mom., 4 § 2 mom., 5 a, 5 b och 6 §, rubriken för 7 §, 7 § 2 och 3 mom. samt 7 a, 8—11 och 12 §, sådana de lyder i lag 787/2016, samt
fogas till lagen en ny 5 c § som följer:

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattningsberäkning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

3 §

Beräkning av skattetillägg

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som ska betalas på eget initiativ beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för skatten.

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om skatteuppbörd, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) eller sjukförsäkringslagen (1224/2004), på arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller på källskatt som påförs inkomstagaren.

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om skatteuppbörd, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, på arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomstagaren samt på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Dröjsmålsräntan är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

På kvarskatt enligt lagen om beskattningsförfarande och på skatt som påförs till följd av ändring i beskattningen samt på förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd och som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, ska beräknas en ränta som är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter, dock minst 0,5 procent (*nedsatt dröjsmålsränta*).

Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetillägg, dröjsmålsränta eller nedsatt dröjsmålsränta.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta på obetald skatt beräknas från den dag som följer på förfallodagen till den dag då skatten betalas.

På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd och som påförts av

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Skatteförvaltningen samt på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i den lagen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvarskattens första förfallodag till förfallodagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På kvarskatt beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för den första kvarskatteraten.

På förskott som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förskottets förfallodag.

På skatt till följd av en ändring i beskattningen beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till skattens förfallodag. Nedsatt dröjsmålsränta beräknas dock inte för den tid för vilken dröjsmålsränta beräknas på skatten.

Om en del av skatten till följd av en ändring i beskattningen har betalats tillbaka till den skattskyldige som skatteåterbäring, beräknas nedsatt dröjsmålsränta till denna del från dagen efter återbäringsdagen till skattens förfallodag.

Från nedsatt dröjsmålsränta som beräknas på en kvarskatt som påförs då beskattningen för ett skatteår slutförs avdras 20 euro, dock högst räntans belopp.

På en skatteförhöjning räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

6 §

Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsräntor

Om skatt genom beslut av en myndighet i ett annat ärende än befrielse från skatt har sänkts eller avlyfts, ska den förseningsränta, dröjsmålsränta eller nedsatta dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Skatteförvaltningen och en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande.

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

7 a §

Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor som inte tas ut

Genom förordning av finansministeriet får det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta eller nedsatt dröjsmålsränta inte ska tas ut för den tid betalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på de skattskyldiga.

8 §

Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor i utsökningsväg

Vid indrivning av skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta i utsökningsväg iakttas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

9 §

Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor till skattetagarna

Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta ska redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget, förseningsräntan, dröjsmålsräntan eller den nedsatta dröjsmålsräntan.

10 §

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor vid inkomstbeskattningen

Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta är inte skattepliktig inkomst eller avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

11 §

Återbäring

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på yrkande skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan yrkande förutsatt att de inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

12 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid påförande av skatte-tillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta samt om beräkning av dem.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången i fråga om samfund och samfällda förmåner vid beskattningen för 2017 samt i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna om dröjsmålsränta tillämpas i fråga om samfunds och samfällda förmånens obetalda skatt första gången den dag lagen trädde i kraft samt i fråga om övriga gäldenärers obetalda skatt från och med den 1 november 2018. Ränta för den tid som föregår dessa tidpunkter ska räknas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelsen om förseningsrätans minimibelopp på tre euro tillämpas dock inte på förseningsränta som i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet räknats på skatt som var obetald då lagen trädde i kraft.

Bestämmelserna i 5 b § 2 mom. samt i 6, 7, 7 a, 8—11 och 12 § tillämpas dock från och med lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna om nedsatt dröjsmålsränta tillämpas på förskott som påförs samfund och samfällda förmåner den dag lagen trädde i kraft och därefter samt på förskott som påförs andra skattskyldiga den 1 november 2018 och därefter.

Nedsatt dröjsmålsränta för samfund och samfällda förmåner för vilka skatteåret 2017 löper ut senast den 30 september 2017 räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från den dag lagen trädde ikraft.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om skatteuppbörd (769/2016) 26 § och 41 § 2 mom.,

ändras 7 § 2 mom., 11 § 2 och 4 mom., 14 § 1 mom., 16 § 1 mom., 24 § 1 och 2 mom., 30 § 2 mom., 32 §, 37 § 2 mom., 39 § 2 mom., 40 §, 42 § 1 mom. och 71 § 3 mom., samt

fogas till lagen en ny kapitelrubrik före 14 §, till 15 § nya 2 och 3 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 4 och 5 mom., till lagen nya 24 a—24 d §, till 28 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 28 a §, till 36 § ett nytt 3 mom. samt till 53 § ett nytt 3 mom. som följer:

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

7 §

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

- 1) förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
- 3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte heller på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,
- 4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,
- 5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

En betalning eller återbäring används först till betalning av skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen (1224/2004), arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt samt av källskatt som påförts inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. En betalning eller återbäring används till betalning av skatter som förfallit till betalning samma dag så att skatter enligt 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen betalas först och därefter betalas skatter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment med iakttagande av 40 §.

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

2 a kap.

Sammandrag och korrigerings av fel i uppbördsförfarandet

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och om källskatt som påförts och återbärs till inkomsttagaren:

- 1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) obetalda skatter och en betalningsuppläsning enligt 45 §,
- 3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i den lagen samt beslut med motivering om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

15 §

Delgivning av sammandrag

Om en fysisk person eller ett dödsbo inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning, ska sammandragsuppgifterna sändas också per post till en fysisk person eller ett dödsbo som

- 1) inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och
- 2) inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

Ett sammandrag som avses i 2 mom. ska delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003). Sammandraget ska dock inte sändas per post om det inte innehåller andra uppgifter enligt 14 § 1 mom. i denna lag än uppgift om att betalningar använts till skatter eller om obetalda skatter.

16 §

Korrigerings av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär och något annat inte följer av 34 §, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet upptäckts, när det gäller skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt,

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

gåvoskatt, tonnageskatt samt när det gäller källskatt som påförts eller återburits till inkomsttagaren.

24 §

Betalningsordning för skatt

En betalning eller återbäring används först till betalning av andra dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten än till betalning av nedsatt dröjsmålsränta, sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av nedsatt dröjsmålsränta. Om fastighetsskatt upp bärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skattetillegg. En betalning eller återbäring ska efter betalning av skattekapitalet och nedsatt dröjsmålsränta användas till betalning av skatteförhöjning på skatter enligt 4 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförts inkomsttagaren.

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalaren får rikta en betalning till skatter enligt 4 §, till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller till källskatt som påförs inkomsttagaren.

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Skatter som avses i 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

Om det inte finns obetalda skatter av det slag som betalningen riktas till ska den användas till betalning av andra förfallna skatter av de slag som avses i 1 mom. och till förfallna skatter enligt 7 §, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag ska betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag ska betalningen i första hand användas till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om skatter som avses i 2 och 3 mom. inte är obetalda används betalningen till Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av 40 §.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

24 b §

Användningsordning för en betalning som riktats till flera skatter

Betalaren får utan närmare specificering rikta en betalning till skatter enligt 4 §, till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och till källskatt som påförs inkomsttagaren.

En betalning används till förfallna fordringar som avser skatter enligt 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Till betalning av skatter som preskriberas samma dag används betalningen i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag används betalningen först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter till betalningar i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om skatter som avses i 2 mom. inte är obetalda används betalningen till Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av 40 §.

En betalning används till andra skatter än sådana som avses i 1 mom. tidigast den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts. Om den skattskyldige framställer en begäran om återbetalning av betalningen eller om Skatteförvaltningen på eget initiativ återbetalar den, ska betalningen återbäras med iakttagande av 5 kap.

24 c §

Särskilt riktande av en betalning

Betalaren får rikta en betalning till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller till källskattefordringar som påförs inkomsttagaren, och som Skatteförvaltningen specificerat.

Betalningen används till nämnda specificerade fordringar i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Fordringar som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om fordringar förfaller till betalning samma dag används betalningen först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter till betalning i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om det inte finns obetalda specificerade fordringar som avses i 1 mom. används betalningen med iakttagande av bestämmelserna i 24 b § om användningsordningen för en betalning som riktats till flera skatter.

24 d §

Avvikelse från användningsordningen

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 24 a—24 c § i sista hand använda en betalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utskrivningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med betalaren avtalats om avvikelse från användningsord-

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

ningen eller där betalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till en fordran som är föremål för indrivning.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om avvikelser från användningsordningen.

28 §

Betalning av återbäring

Samfund och samfälliga förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen ska uppge sitt kontonummer på elektronisk väg. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att kontonumret uppges i pappersform.

28 a §

Kvarhållande av återbäringar beträffande vissa skatter

Skatteförvaltningen kan på begäran av en skattskyldig, för betalning av kommande betalningsförpliktelser, hålla kvar en återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt källskatt som återbärs till inkomsttagaren.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga, begränsningar i tid och euro samt om andra förfaranden i samband med kvarhållande av återbäringar.

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

Återbäring behöver inte betalas om den med stöd av 10 eller 28 a § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

32 §

Ränta vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent.

På skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller, om skatten har betalats efter den månad

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

som infaller efter skatteårets utgång, från dagen efter betalningsdagen till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

På sådan skatt och skatteförhöjning enligt lagen om beskattningsförfarande som återbärs till följd av en ändring i beskattningen räknas ränta från den dag som avses i 2 mom. till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också om den skatt som ska återbäras har indrivits i utsökningssväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Om det dock är fråga om återbäring av skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatt enligt 7 §, arvs-skatt, gåvoskatt eller tonnageskatt eller om återbäring av källskatt till inkomsttagaren används även belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av
1) skatt som betalats av misstag,
2) ett belopp då motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,
3) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,
4) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs eller återbärs till inkomsttagaren, används först till betalning av de andra skatterna i fråga, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iakttas följande användningsordning för en återbäring:

- 1) fastighetsskatt,
- 2) skatter som tillfaller enbart staten,
- 3) konjunkturdeposition,
- 4) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag, först till skatter enligt 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

En återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt källskatt som återbärs till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag, först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar med iakttagande av 1 och 2 mom.

En återbäring som hållits kvar med stöd av 28 a § används tidigast i slutet av kalendermånaden till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar än skatter enligt 4 eller 7 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren.

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäringen. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 4 och 7 §, förskott eller andra be-

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

lopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförts eller annars återbärs till inkomstagaren delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §.

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter ingången av det år som följer på det år då beskattningen senast slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

71 §

Minsta belopp som uppbärs

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på skatter enligt 4 och 7 §, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller på källskatt som påförs inkomstagaren.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 ____ . Lagens 28 § 4 mom. och 36 § 3 mom. träder dock i kraft den _____ 20 ____ .

Vid skatteuppbörd hos andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner ska denna lag, med undantag för arvsskatt, gåvoskatt och sådan källskatt på ränta, utdelning och royalty som ska återbäras till inkomstagaren, tillämpas från och med den 1 november 2018. I fråga om den tid som infaller före den tidpunkten ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna om återbäringsränta ska första gången tillämpas på ränta som betalas till samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på ränta som betalas till övriga skattskyldiga för skatteåret 2018. På återbäringsränta för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På skatteåterbäring till samfund och samfällda förmåner vars skatteår 2017 löper ut senast den 30 september 2017 räknas ränta från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från den dag då lagen trädde i kraft. Om skatten har betalats senare, räknas räntan från dagen efter betalningsdagen.

Lagens 53 § ska första gången tillämpas på förskott som påförts samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på förskott som påförts övriga skattskyldiga för skatteåret 2018.

På sådana förskott och förskottsinnehållningar för samfund och samfällda förmåner som återbärs för skatteåret 2016 samt på förskott och förskottsinnehållningar för övriga skattskyldiga som återbärs för skatteåret 2017 tillämpas 41 § 2 mom. sista gången i den lydelse det hade när denna lag trädde i kraft. På återbäring av förskott och förskottsinnehållning för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Bestämmelserna i den 26 § som gällde när denna lag trädde i kraft ska sista gången tillämpas vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner för år 2017.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 2 § 2 mom.,
ändras 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 6 a § 3 mom., 23 § 1 och 2 mom., 24 § och 48 §
4 mom.,
sådana de lyder, 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 23 § 2 mom. och 48 § 4 mom. i lag 775/
2016, 6 a § 3 mom. i lag 516/2010, 23 § 1 mom. i lag 1151/2005 samt 24 § i lagarna 1070/2003,
516/2010 och 775/2016, samt
fogas till lagen en ny 24 a § som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iaktas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott räknas vid beskattningen till godo enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (769/2016).

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. 1 och 2 punkten för den som inte har införts i förskottsuppbördsregistret beaktas schematiskt.

6 §

Skatteförvaltningens behörighet

Skatteförvaltningen bestämmer också om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater och den nedre gränsen för förskottsbetalningen.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

För betalning av skatt som påförs på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet, såsom uthyrningsverksamhet och vinst av egendomsöverlåtelse verkställs förskottsbetalning, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller bestäms med stöd av denna lag. Förskottsbetalning verkställs också om förskottsinnehållning inte kan verkställas, till exempel om betalaren inte är skyldig att verkställa förskottsinnehållning eller om betalaren har befriats från innehållningsskyldigheten. Förskottsbetalning verkställs dock inte på en inkomst som fått på grundval av en i 66 § i inkomstskattelagen avsedd anställningsoption, förutom på den skattskyldiges egen begäran.

Den skattskyldige ska betala den skatt som enligt Skatteförvaltningens beslut påförts vid förskottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning.

24 §

Påförande, ändring och avlyftande av skatt som ska betalas vid förskottsbetalning

Skatteförvaltningen kan påföra den skatt som ska betalas vid förskottsbetalningen (*förskott*) utan att höra den skattskyldige.

Skatteförvaltningen kan ändra eller avlyfta förskottet på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige, om förskott inte har påförts eller om det har påförts till ett för stort eller för litet belopp. Yrkande på påförande av nytt förskott eller avlyftande av förskott får också göras av den som enligt 23 § 3 mom. ansvarar för förskottet. Den skattskyldige ska höras angående yrkande som framställts av den som ansvarar för förskottet.

Skatteförvaltningen kan på tjänstens vägnar besluta om påförande eller förhöjning av förskott till utgången av den andra månaden efter skatteårets slut. Skatteförvaltningen kan på tjänstens vägnar besluta att avlyfta eller sänka det påförda förskottet till dess att beskattningen för skatteåret har slutförts.

Skatteförvaltningen kan på yrkande av den skattskyldige, till dess att beskattningen slutförts, besluta om påförande, ändring eller avlyftande av förskott för ett skatteår. Skatteförvaltningen kan till dess att beskattningen slutförts påföra eller höja förskott också utifrån andra inkomster än de på vilka förskottsbetalning ska verkställas, om den skattskyldige framställer ett sådant yrkande efter skatteårets utgång.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Om beloppet av den skatt som påförs till följd av att förskott bestämts eller ändrats är mindre än tio euro påförs skatten inte.

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige förskottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.

På förskott som förfaller till betalning efter den månad som följer på skatteårets utgång påförs nedsatt dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av ränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Skatteförvaltningen kan korrigera nedsatt dröjsmålsränta på skatteårets förskott med iakttagande av bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande om rättelse av beskattningen för det skatteår till vilket de skatter som förskottet avser hänför sig.

24 a §

Yrkande om påförande, ändring och avlyftande av samfunds och samfällda förmånens förskott

Samfund och samfällda förmåner ska elektroniskt framställa yrkande på påförande, ändring och avlyftande av förskott enligt 24 § (*elektroniskt yrkande på ändring av förskott*).

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna ett yrkande i pappersform.

48 §

Ändringssökande

Om förskottsinnehållning eller påfört förskott, i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller har förordnats att återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 _____.

I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas 1 § första gången vid beskattningen för år 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för år 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 2, 4 och 24 § tillämpas från och med den 1 november 2018 vid förskottsuppbörd hos andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner. På beslut som fattas före denna tidpunkt tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 48 § tillämpas första gången på ändringssökande som gäller förskott som påförts för skatteåret 2018. På ändringssökande som gäller förskott som påförts för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 16 § 3 mom., sådant det lyder i lag 902/2001, och
ändras 3 f § och 11 § 4 mom., sådana de lyder, 3 f § i lag 1282/2003 och 11 § 4 mom. i lag 826/2014, som följer:

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som ska återbetalas erhålla ränta som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd ska betalas på återbäring.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om ränta på återbäring i 32 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas lagen första gången på återbäring av källskatt för år 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga på återbäring av källskatt för år 2018. På återbäringar av källskatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På återbäring till samfund och samfällda förmåner för vilka skatteåret 2017 löper ut senast den 30 september 2017 ska ränta dock räknas från dagen efter den sista dagen för inlämnande av skattedeclaration eller från dagen efter den då samfundet som allmänt skattskyldig ska ha lämnat in sin skattedeclaration, dock senast från och med den dag då lagen trädde i kraft.

På överstor återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, utdelning och royalty tillämpas 16 § 3 mom. sista gången vid beskattningen för år 2016. I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas bestämmelsen till övriga delar sista gången på den skatt som påförs för år 2016 och i fråga om övriga skattskyldiga för år 2017.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Lag

om ändring av 12 och 13 § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 12 och 13 §, sådana de lyder i lag 777/
2016, som följer:

12 §

Källskatt som påförs räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen påföra räntetagaren källskatten och i det sammanhanget dröjsmålsränta och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.

13 §

Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska Skatteförvaltningen, i samband med rättelse av beskattningen enligt lagen om beskattningsförfarande, bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten. Därvid påförs inte dröjsmålsränta och skatteförhöjning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På källskatt på ränteinkomst som påförs räntetagaren tillämpas denna lag första gången vid beskattningen för skatteåret 2018. På källskatt på ränteinkomst som påförts för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 §
2 mom., sådant det lyder i lag 795/2016, som följer:

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvars katt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., 32 § 3 mom. samt 33 och 34 § och 39 § 2 mom.,
av dem 31 § 2 mom. sådant det lyder i lag 794/2016, 32 § 3 mom. sådant det lyder i lag 90/2012 och 39 § 2 mom. sådant det lyder i lag 893/2012, som följer:

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, rättelse av beskattningen, skatteförhöjning, ränta som tas ut på kvars katt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

32 §

Verkställande av beskattningen efter återkallande av godkännande som tonnageskattskyldig eller upplösning av bolag

På den skatt som ska betalas ska erläggas nedsatt dröjsmålsränta i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta. Nedsatt dröjsmålsränta räknas för vart och ett av de skatteår för vilka skatt påförs, från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den första förfalldagen för skatten.

33 §

Förskottsuppbörd av tonnageskatt

Tonnageskatten betalas vid förskottsuppbörd med iakttagande av lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skyldigheten enligt 24 a § i den lagen att framställa förskottsyrkande elektroniskt gäller dock inte förskott på tonnageskatt.

34 §

Deklarationskyldighet i fråga om inkomstbeskattning

En tonnageskattskyldig är skyldig att lämna in separata skattedeclarationer över tonnagebeskattad verksamhet och inkomstbeskattad verksamhet, med iakttagande av bestämmelserna om deklarationskyldighet i lagen om beskattningsförfarande. Skyldigheten enligt 7 a § i den lagen att lämna in deklarationen elektroniskt gäller dock inte skattedeclaration för tonnagebeskattad verksamhet.

Bolaget ska dessutom lämna för verkställandet av inkomstbeskattningen behövliga övriga uppgifter och utredningar. Skatteförvaltningen meddelar närmare forskrifter om hur uppgifterna och utredningarna ska ges in.

39 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande. Begäran om omprövning och överklagandet ska behandlas skyndsamt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 32 § tillämpas första gången på skatt för år 2017. På skatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Lag

om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 3 § 3 mom., sådant det lyder i lag 440/2013,
som följer:

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Skatteåterbäringar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfunds-
skatter och rundradioskatt för samfund avdras i redovisningen för den månad då beskattningen
slutförs.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på redovisningar för den månad då beskattningen för skatteåret
2018 slutförs. På redovisningar för de månader då beskattningen för tidigare skatteår slutförs
tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 14 och 18 § i byggskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggskattelagen (54/1977) 14 § 2 mom. och 18 §,
sådana de lyder, 14 § 2 mom. i lag 619/1978 och 18 § i lag 530/2010, som följer:

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatten överstiger bygg-
nadskostnadernas slutliga belopp med minst tio procent, ska beskattningen likaså rättas och till
den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

den dag då skatten erlades, med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

18 §

I denna lag avsedd skatt, skatteförhöjning och ränta som motsvarar skattetillägg ska betalas i en rat till Skatteförvaltningen. Har betalningen inte erlagts inom utsatt tid, ska för skatt och skatteförhöjning bestämmas dröjsmålspåföljder enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörden av byggs katt iakttas i övrigt lagen om skatteuppbörd och lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) en ny 34 §, i stället för den 34 § som upphävts genom lag 881/2012, som följer:

34 §

Förvaring av handlingar som gäller ändringssökande

Efter att besvär har avgjorts sänder förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen handlingarna till Skatteförvaltningen för förvaring.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013) 7 § 2 mom. som följer:

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar en bestämd andel av de inbetalda vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013) 9 § som följer:

9 §

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) 11 och 18 §, av dem 11 § sådan den lyder i lag 1310/2009, som följer:

11 §

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om upphävande av 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940), sådan paragrafen lyder i lag 1548/2015.

2 §

Denna lag träder i kraft den

20 .

På ränta som räknas för tiden före ikraftträdandet ska tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Riksdagens svar RSv 255/2016 rd

Helsingfors 20.12.2016

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare